

ΤΗ Α' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΥ

Μνήμη τῶν Άγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, τῶν ἐν Ῥώμῃ μαρτυρησάντων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰ βούλει ἑορτᾶσαι τοὺς Ἅγιους τούτους, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰπὲ τὴν α' στάσιν τοῦ Μακάριος ἀνήρ. Εἰ δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ιστῶμεν Στίχους σ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ' δευτεροῦντες αὐτά.

Τίχος πλ. β' Αὐτόμελον

὾λην ἀποθέμενοι, ἐν οὐρανοῖς τὴν ἐλπίδα, θησαυρὸν ἀσύλητον, ἔαυτοὶ οἱ Ἅγιοι ἐθησαύρισαν, δωρεὰν ἔλαβον, δωρεὰν διδοῦσι, τοὶς νοσοῦσι τὰ ίάματα, χρυσόν ἢ ἄργυρον, εὐαγγελικῶς οὐκ ἐκτήσαντο, ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι, τὰς εὐεργεσίας μετέδωκαν, ἵνα διὰ πάντων, ὑπήκοοι γενόμενοι Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύωσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὕλην ἐβδελύξαντο, τὴν ἐπὶ γῆς φθειρομένην, οὐρανοπολῖται δέ, ἐν σαρκὶ ισάγγελοι ἔχρημάτισαν, ἢ ὁμόφρων συσκηνοῖς, ξυνωρίς ὁμότροπος, τῶν Ἅγίων καὶ ὁμόψυχος, διὸ τοὶς κάμνουσι, πᾶσι τὰς ίάσεις βραβεύουσιν, ἀνάργυρον παρέχοντες, τὴν εὐεργεσίαν τοὶς χρήζουσιν, Οὓς ἐν ἐτησίοις, τιμήσωμεν ἀξίως ἑορταίς, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύοντας, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

὾λην εἰσοικίσασα, ἐν ἔαυτῇ τὴν Τριάδα, δυὰς ἡ ἀοίδιμος, Κοσμᾶς καὶ Δαμιανὸς οἱ θεόφρονες, ὡς κρουνοὶ βλύζουσιν, ἐκ πηγῆς νάματα, ζωηφόρου τῶν ίάσεων, ὃν καὶ τὰ λείψανα, πάθη δι' ἀφῆς θεραπεύουσι, καὶ μόνα τὰ ὄνόματα, νόσους ἐκ βροτῶν ἀπελαύνουσι, πάντων τῶν προσφύγων, σωτήριοι τελοῦντες, τῷ Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύοντας, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Τίχος πλ. β'

Ἀνατολίου

Ἄτελεύτητος ὑπάρχει τῶν Ἅγίων ἡ χάρις, ἦν παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο, ὅθεν αὐτῶν καὶ τὰ λείψανα, ἐκ θείας δυνάμεως, διηνεκῶς ἐνεργοῦσι τοὶς θαύμασιν, ὃν καὶ τὰ ὄνόματα μόνα, ἐκ πίστεως ἐπιβιώμενα, τῶν ἀνιάτων ἄλγηδόνων ἀπαλλάττουσι, Δι' ὃν Κύριε καὶ ἡμᾶς, τῶν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος παθῶν ἐλευθέρωσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὶς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τὶς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον, ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεός ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἀνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος, Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος, τό, Φῶς ἰλαρόν, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰ βούλει εἰπεῖν καὶ Ἀναγνώσματα.

Προφητείαις Ήσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κέφ. 43, 9-14)

Τάδε λέγει Κύριος, Πάντα τὰ ἔθνη συνήθησαν ἄμα καὶ συναχθήσονται ἀρχοντες ἐξ αὐτῶν, Τὶς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τῷ ἐξ ἀρχῆς, τὶς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν, Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, Καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ, Γίνεσθε μοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παίς, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ Πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι, Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μὲν ἐμὲ οὐκ ἔσται, Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἡμῖν ἀλλότριος. Ὅμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τὶς ἀποστρέψει αὐτό. Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κέφ. 3, 1-9)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὁφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι. Καὶ ἔλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὅψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὅλιγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἔαυτοῦ. Ως χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τούς αἰῶνας, οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κέφ. 5, 15-23 & 6, 1-3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἴωνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τὴν δεξιὰν αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὁξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ρόμφαιαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας, πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἄγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὅδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνευμαδυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομίᾳ, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε, μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς, ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτήν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

῾Ηχος β'

Ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, ἔνα καὶ μόνον ἐθεράπευε τοῦ ἔτους, ἡ σκηνὴ τῶν Ἀναργύρων, ἄπαν τὸ πλῆθος θεραπεύει τῶν νοσούντων, ἀνενδεής γὰρ ὑπάρχει, καὶ ἀδαπάνητος ὁ πλοῦτος τῶν Ἁγίων. Ταὶς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο αὐτὸς Θεοφάνους

Πόθῳ θείῳ, καὶ ἔρωτι τῶν μελλόντων, πρακτικῶς πολιτευσάμενοι, τὰς σωτηρίους ὁδοὺς διηνύσατε, ὅθεν τὸ καθαρὸν τῆς ψυχῆς ἀκτηλίδωτον τηρήσαντες, τῶν ἐνύλων τελείως ἀπέστητε, Πνεύματι δὲ θείῳ χρυσωθέντες, ἀχρύσως τὰς ίάσεις τοὺς νοσοῦσι παρέχετε, δυάς ἵερά, φωταυγὴς ἔυνωρίς, πεφωτισμένον θεῖον ζεῦγος, Ἀνάργυροι, ἐν θλίψει καὶ νόσοις ἐπισκεπτόμενοι ἡμᾶς, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὰς νόσους, ἀναργύρως ιώμενοι.

Ο αὐτὸς Γερμανοῦ

Μεγάλων ἀξιωθέντες δωρεῶν πανεύφημοι, ἐν ταπεινότητι βίου ἐν τῇ γῇ ἐπολιτεύσασθε, καὶ διερχόμενοι πανταχοῦ, δωρεὰν τῶν νοσούντων τὰ πάθη ιώμενοι, ὕφθητε Ἀγγέλων συνόμιλοι, Κοσμᾶ σὺν Δαμιανῷ τῷ σοφῷ, ἀδελφοὶ τερπνότατοι, καὶ ἡμῶν τὰ πάθη, ταὶς εὐχαὶς ἡμῶν ίάσασθε.

Ο αὐτὸς

Ἀγάλλεται ὁ χορὸς τῶν Ἁγίων εἰς αἰῶνας, βασιλείαν γὰρ οὐρανῶν ἐκληρονόμησαν, Γῆ τὰ Λείψανα αὐτῶν δεξαμένη, εὐωδίαν διέπνευσε, Δοῦλοι Χριστοῦ γεγόνασι, κατασκηνώσαντες εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ο αὐτὸς

Ιατροὶ τῶν ἀσθενούντων, θησαυροὶ τῶν ἰαμάτων, σωτήριοι τῶν πιστῶν, Ἀνάργυροι πανευκλεεῖς, τοὺς ἐν ἀνάγκαις κράζοντας, καὶ ὁδυνωμένους ίάσασθε, ίκετεύοντες Θεὸν τὸν ἀγαθόν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ.

Δόξα... ᾿Ηχος πλ. β'

Ἄνδρέου Πυροῦ

Φαιδρὰ καὶ ἐπίφωτος ἀνέτειλε σήμερον, ἡ μνήμη τῶν Ἀναργύρων Χριστοῦ, λαμπρῶς καταλάμπουσα ταὶς ἀκτίσι τῶν θαυμάτων, Δεῦτε οὖν φιλέορτοι, πιστῶς πανηγυρίσωμεν, δεῦτε, τὴ σορῷ τῶν Ἁγίων, προθύμως πάντες προσδράμωμεν, ὅπως τὴν ταχίστην ἴασιν ἀφθόνως παρ' αὐτῶν κομισώμεθα,

άναργύρως γάρ παρέχουσι πᾶσι, τὴ ένεργεία τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, τῶν ιαμάτων τὰ χαρίσματα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Θεοτόκε σὺ εῖ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, σὲ ἵκετεύομεν, Πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀναργύρων, καὶ πάντων τῶν Ἅγιων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὕχος α'

Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων

Τῶν Ἀναργύρων τὴ μνήμη πάντες συνδράμωμεν, ἐν καθαρῷ καρδίᾳ, καὶ ἀγνῷ συνειδότι, αὐτοῖς συνεκβιῶντες, Χαίροις δυάς, τῶν ἀσθενούντων ἡ ἵασις, ὅτι ύμεῖς ἀπειλήφατε ἐκ Θεοῦ, τὴν ἔξουσίαν τῶν ιάσεων.

Στίχ. Τοὶς Ἅγιοις τοὶς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωμεν πάντα τὰ θέλημα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου καλῶς φυλάξαντες, φιλαργυρίας νόσον, ἐκτεμόντες πανσόφως, ιᾶσθε ἀναργύρως, ὅθεν ύμῶν, τὴν πανσέβαστον κοίμησιν, ἀξιοχρέως Τιμῶμεν θαυματουργοί, ικετεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. Ιδοὺ δὴ τὶ καλόν, ἢ τὶ τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ώς παρρησίαν λαβόντες παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ, τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, ἐκ ποικίλων κινδύνων, λυτρώσασθε τοὺς πίστει ύμνοῦντας ὑμᾶς, θεοφόροι Ἀνάργυροι, καὶ ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων καὶ πειρασμῶν, ψυχῆς ἄμα καὶ τοῦ σώματος.

Δόξα... Ὕχος πλ. β'

Πάντοτε ἔχοντες Χριστόν, ἐνεργοῦντα ἐν ύμῖν, Ἅγιοι Ἀνάργυροι, θαυματουργεῖτε ἐν κόσμῳ, ἀσθενούντας θεραπεύετε, καὶ γὰρ τὸ ίατρεῖον ύμῶν, πηγὴ ύπάρχει ἀνεξάντλητος, ἀντλουμένη δέ, μᾶλλον ύπερεκβλύζει, καὶ χεομένη περισσεύεται, καθ' ἐκάστην κενουμένη καὶ πληθυνομένη, πᾶσι χορηγοῦσα καὶ μὴ λειπομένη, καὶ οἱ ἀρυόμενοι κορέννυνται ίάματα, καὶ αὕτη διαμένει ἀδαπάνητος, Τὶ οὖν ύμᾶς καλέσωμεν, θεράποντας ίατροὺς ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, Ἰατήρας παθῶν ἀνιάτων, δωρεὰν ιωμένους ἄπαντας, εἰληφότας χαρίσματα, παρὰ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, τοῦ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον Τριήμερος ἀνέστης Χριστὲ

Μετάνοιαν οὐ κέκτησαι, ψυχὴ ἀμετανόητε, Τὶ βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἡ τομή, ἐγγίζει καὶ τὸ τέλος, ἐφέστηκεν ώς κλέπτης, τὴ Θεοτόκω δράμε πρόσπεσον.

Ἀπολυτίκιον Ὕχος πλ. δ'

Ἄγιοι Ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ὑμῶν, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ὕχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Οὐρανόθεν θαυμάτων τὴν δωρεάν, παραδόξως λαβόντες παρὰ Χριστοῦ, πάντα θεραπεύετε, ἀενάως τὰ πάθη, ἐν ύμῖν γὰρ ὥφθη, ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, ἐνεργοῦσα θείων ιάσεων δύναμιν, ὅθεν καὶ ἀφθάρτων, ἀγαθῶν εὐπορίαν, τὴ πίστει ἐκτήσασθε, ἀναργύρω φρονήματι, θεοφόροι Ἀνάργυροι, Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοὶς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ύμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ως Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων, τὸ γὰρ πὺρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς θεότητος, καὶ ως βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον, ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βιώμεν σοί, Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοὶς καταφεύγουσι πίστει, τῇ σκέπῃ σου, Ἀχραντε.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ὁχος δ'
Ἐπεφάνης σήμερον

Τὴν φαιδρὰν πανήγυριν, τῶν Ἀναργύρων, οἱ πιστοὶ τελέσωμεν, καθικετεύοντες αὐτούς, ἵνα ἡμᾶς ἀπαλλάττωσι, παντοίων νόσων, ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Προστασίᾳ ἄμαχε, τῶν θλιβομένων, καὶ θερμῇ ἀντίληψις, τῶν πεποιθότων ἐπὶ σέ, ἐκ τῶν κινδύνων μὲ λύτρωσαι, σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἡ πάντων βοήθεια.

Ο Ν' καὶ οι Κανόνες τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν Ἀγίων. Ψάλλομεν δὲ καὶ Καταβασίας, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ο Κανὼν τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Κλεινοὺς ἰατροὺς τῶν βροτῶν μέλπειν θέμις. Ἰωσήφ.

Ωδὴ α' Ὁχος πλ. β'
Ως ἐν ἡπείρῳ πεζεύστας

Καταστραπτόμενοι δόξη τῇ θεϊκῇ φωταυγεῖς Ἀνάργυροι, καταυγάσατε ἡμῶν, τὰς ψυχάς, σκεδάζοντες παθῶν, τὴν ἀχλύν, ὅπως ὑμᾶς πίστει γεραίρωμεν.

Λυμαντικῶν καθαρθέντες πρώην παθῶν, πόνων ἐπιδόσεσιν, ἐκκαθαίρετε ἡμῶν, χαλεπὰ νοσήματα σοφοί, καὶ τοὺς πόνους τῶν ψυχῶν ἐπικουφίζετε.

Ἐκ τοῦ τῶν ὄλων Δεσπότου τὰς δωρεάς, εἰληφότες Ἀγιοι, τῶν θαυμάτων δωρεάν, τὰ ἡμῶν ἱάσασθε πολλά, καὶ δυσίατα σαρκὸς πάθη δεόμεθα.

Θεοτοκίον

Νόμου τῆς φύσεως δίχα τίκτεις Ἄγνη, τὸν τοῦ νόμου πάροχον, Ἰησοῦν τὸν λυτρωτήν, ὃν δυσώπει ῥύσασθαι ἡμᾶς, Θεοτόκε τῶν πολλῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Ωδὴ γ'

Οὐκ ἔστιν Ἀγιος ώς σὺ

Ο κόσμος ἀδει τὰς ὑμῶν, Ἀγιοι καθ' ἐκάστην, πολλὰς εὐεργεσίας καὶ θαυμάτων τὴν πληθύν, θαυματουργοὶ Ἱατροί, τῶν Ἀγγέλων ὄντως ἴσοστάσιοι.

Υμᾶς τοὺς δύο φωταυγεῖς, δυσωποῦμεν ἀστέρας, τοὺς ἐν ὕψει κειμένους, Ἐκκλησίας μυστικῶς, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανέ, τὰς καρδίας, πάντων καταυγάζετε.

Ιδού συνήθροισται λαός, Ἀγιοι πανταχόθεν, τοῦ ὑμῶν ἀνυμνῆσαι τὰς μεγίστας δωρεάς, ἐν τῷ τεμένει ὑμῶν, ἀλλὰ πάντων, τὰς εὐχὰς πληρώσατε.

Θεοτοκίον

Ἀγία Δέσποινα ἀγνή, ὑπεράγιον Λόγον, σωματωσασα λόγῳ, τῶν ἀλόγων μὲ παθῶν, ὑμνούντα σε εὐσεβῶς, θείοις λόγοις, λύτρωσαι πανάμωμε.

Κάθισμα Ὁχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ιαμάτων δοτῆρες θαυματουργοί, καὶ θαυμάτων λαμπτῆρες φωταγωγοί, πάσιν ἀνεδείχθητε, τὴ τοῦ

Πνεύματος χάριτι, τῶν γὰρ παθῶν τὴν φλόγα, τὴ πίστει δροσίζοντες, τῶν πιστῶν ἐν ταύτῃ, τὸ φρόνημα θάλπετε, ὅθεν ιατρεῖον, τῶν ψυχῶν κεκτημένοι, τὸν θεῖον ναὸν ὑμῶν, ἐν αὐτῷ καταφεύγομεν, θεοφόροι Άνάργυροι, Πρεσβευσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοὶς ἔορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον

Πειρασμοὶς πολυπλόκοις περιπεσῶν, ἐξ ἔχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τῷ σάλω συνέχομαι τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου, καὶ ὡς ἔχων ἀντίληψιν, καὶ σκέπτην σὲ ἄχραντε, τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀσπόρως ἰκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν ἀπαύστως ὑμνούντων σε, πρεσβεύοντα αὐτῷ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοὶς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν τόκον σου, Ἀχραντε.

‘Ωδὴ δ’

Χριστός μου δύναμις

Τὰ θεία κλήματα, τὰ ὄντως εὔκαρπα, Τῆς ἀμπέλου τῆς θείας τὸν μυστικόν, οἵνον ἀποστάζοντα, ἐν εὐφροσύνῃ τοὺς σοφούς, Άναργύρους εὐφημήσωμεν.

Τομφαία ὥφθητε, κατατιρώσκοντες, δυσμενεῖς ἀοράτους, ὃν καὶ ἡμᾶς, τῶν βελῶν λυτρώσασθε, περιποιούμενοι ἡμῶν, τὴν ζωὴν σοφοὶ Άνάργυροι.

Οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὅστις οὐ κέκτηται, ἀγαθοὺς ὑμᾶς πρέσβεις πρὸς τὸν Χριστόν, Ἅγιοι Άνάργυροι, ὃν δυσωπήσατε πυρός, αἰωνίου λυτρωθήναι με.

Θεοτοκίον

Σκηνώσας κυριος, ἀγνὴ ἐν μέσῳ σου, τὴν σκηνὴν τὴν ἀγίαν, πηγὴν πολλῶν, δείκνυσιν ίάσεων, καὶ καθαρτήριον παθῶν, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

‘Ωδὴ ε’

Τῷ θείῳ φέγγει σου Αγαθὲ

Τὸν θεῖον εἴλκυσαν φωτισμόν, τῶν ἀπαυγασμάτων τὴν πηγὴν, ὅλο καρδίως ποθήσαντες, καὶ φωταγωγοῦσιν ἡμᾶς ἐκάστοτε, θαυμάτων δαδουχίαις οἱ μεγαλώνυμοι.

Ὦραιον ζεῦγος ὄντες σοφοί, αὖλακας ἐργάζεσθε ψυχῶν, θεοσημείαις ἐκάστοτε, τέμνοντες τὰ πάθη ὕσπερ ζιζάνια, καὶ ρώσεως τὸν στάχυν ἐκατοστεύοντες.

Νενευρωμένοι σθένει Χριστοῦ, τοῦ ἐν τῇ κακίᾳ δυνατοῦ, πᾶσαν ἴσχὺν διωλέσατε, οὗ τῆς τυραννίδος ἡμᾶς λυτρώσασθε, ἀκοίμητοι προστάται ἡμῶν Άνάργυροι.

Θεοτοκίον

Τυσαὶ μὲ Δέσποινα ἀγαθή, τῶν πειρατηρίων τοῦ ἔχθροῦ, τῆς ἐν γεέννῃ κολάσεως, καὶ τῆς συνεχούσης αἰχμαλωσίας με, καὶ μὴ μὲ καταισχύνης ὑμνολογούντά σε.

‘Ωδὴ ζ’

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν

Οἰκοῦντες Άνάργυροι, ἐν χαρᾶ τοὺς οὐρανούς, ἐν τῷ σεπτῷ ναῷ ὑμῶν, παραγενέσθαι σπεύσατε καὶ ἡμῶν, τὰς νόσους τοῦ σώματος, καὶ καρδίας τὰ πάθη ἐξοικίσατε.

Τὴν θείαν εὐπρέπειαν, στολισθέντες εὐπρεπῶς, ὡς διπλοϊδα Ἅγιοι, γυμνοὺς ἡμᾶς ὑπάρχοντας ἀρετῶν, ἐνθέως στολίσατε, καὶ παθῶν ἀτιμίας ἐκγυμνώσατε.

Ως κόσμον τὰ θαύματα, περικείμενοι παντός, σωτῆρες κόσμου ὥφθητε, τῆς κοσμικῆς οὖν βλάβης πάντας ἡμᾶς, λυτρώσασθε Ἅγιοι, καὶ παθῶν ἀτιμίας καὶ κολάσεως.

Θεοτοκίον

Μὴ φλέξας τὴν μήτραν σου, πὺρ ὑπάρχων Ἰησοῦς, ἐκ σοῦ σαρκὶ προέρχεται, τοῦτον ἀγνὴ δυσώπησον τοῦ πυρός, καὶ πάσης κολάσεως, λυτρωθῆναι τοὺς πίστει ἀνυμνούντάς σε.

Κοντάκιον Ἡχος β'

Οι τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἱαμάτων, ἐφαπλοῦτε τὴν ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, Ιατροὶ θαυματουργοὶ ἔνδοξοι, Άλλὰ τὴν ἡμῶν ἐπισκέψει, καὶ τῶν πολεμίων τὰ θράση καταβάλλετε, τὸν κόσμον ἴώμενοι ἐν τοῖς θαύμασι.

‘Ο Οἶκος

Πάσης συνέσεως καὶ σοφίας, ὑπέρκειται ὁ λόγος τῶν σοφῶν ιατρῶν, καὶ πᾶσι γνῶσιν παρέχουσι, τοῦ γάρ Ὅψιστου χάριν λαβόντες, ἀοράτως τὴν ῥῶσιν δωροῦνται πάσιν, ὅθεν καμοὶ διηγήσεως χάριν δεδώρηνται, ὑμνῆσαι ὡς θεοφόρους, εὐαρέστους Χριστοῦ καὶ θεράποντας, ἱαμάτων πλήθη παρέχοντας ἀλγηδόνων γάρ πάντας λυτροῦνται, τὸν κόσμον ἴώμενοι ἐν τοῖς θαύμασι.

Συναξάριον

Τὴν Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἅγιων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, τῶν ἐν Ρώμῃ τελειωθέντων.

Στίχοι

- Βολαὶς ἀδελφοὺς οὐ διέσπων οἱ λίθοι,
- Ὡς εἰς ἓν, ἄμφω συμπεπηγότας λίθον.
- Πρώτη Ἰουλίοιο λίθοισιν Ἀνάργυροι ἥθλουν.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, τοῦ συστησαμένου τὴν Μονὴν τοῦ Βαθέος Ρύακος.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πέτρου, πατρικίου γενομένου ἐν τοῖς Εὐάνδροις.

Ο ὁσιος Λέων ὁ ἐρημίτης, γυμνὸς διάγων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οι ἄγιοι δισχίλιοι μάρτυρες ξίφει τελειοῦνται.

Οι ἄγιοι εἴκοσι πέντε μάρτυρες οἱ ἐν Νικομηδεῖᾳ πυρὶ τελειοῦνται.

Ταὶς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

‘Ωδὴ ζ’

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον

Ἐπτερώσατε τὸν νοῦν πρὸς τὰ οὐράνια, καλῶν ταὶς ἐπιδόσεσι, καὶ γενόμενοι, κοινωνοὶ τῶν θείων δωρεῶν, ὑπόπτεροι ὄντες ἀετοί, πᾶσαν διέρχεσθε τὴν γῆν, θαυματουργοῦντες ἀεί.

Λαμπρυνθέντες ὡσπερ ὅρυζον Ἀνάργυροι, χρυσίον θεία χάριτι, ἐπλούτησατε, ἱαμάτων χάριν δαψιλῶς, διὸ οἰκτιρήσατε ἡμᾶς, χειμαζομένους χαλεπῶν, ἐπαγωγαὶς πειρασμῶν.

Παραθέμενοι Κυρίω καθαρὰ ὑμῶν, τὰ πνεύματα Ἀνάργυροι, τὰ ἀκάθαρτα, ἐκδιώκειν χάριν παρ αὐτοῦ, ἐδέξασθε πνεύματα ἀεί, ὃν τῆς κακίας τῆς πικρᾶς, ῥύσασθε πάντας ἡμᾶς.

Ἐκοιμήθητε δικαίοις ὀφειλόμενον, ὕπνον σοφοὶ Ἀνάργυροι, καὶ ἀκοῦμνοι πρεσβευταὶ ὑπάρχετε πιστῶν, διὸ τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἀεί, καὶ τῶν σωμάτων τὰ δεινὰ πάθη κοιμίσατε.

Θεοτοκίον

Ίκετεύουσα μὴ παύση τὸν φιλάνθρωπον, Θεὸν ἡμῶν Παναμωμε, ὅπως λάβωμεν, παντελῆ συγχώρησιν κακῶν, καὶ τύχωμεν τῶν ἐν οὐρανοῖς, ἡτοιμασμένων ἀγαθῶν τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

‘Ωδὴ η’

Ἐκ φλογὸς τοὶς Ὁσίοις

Νοσημάτων παντοίων ὄντες πολέμιοι, συμμαχία τοῦ θείου Πνεύματος Ἅγιοι, παύσατε ἡμῶν, τῶν ψυχῶν τὰ νοσήματα, καὶ τὰς τῶν σωμάτων, κουφίσατε ὀδύνας.

Θεωροὶ τοῦ Κυρίου νὺν τῆς τερπνότητος, χρηματίζοντες ὄντως προσεπισκέπτεσθε, τοῦτον τὸν τερπνόν, θεοφόροι ναὸν ὑμῶν, καὶ πηγὴν θαυμάτων, πολλῶν ἐπιτελεῖτε.

Ἐκ πηγῆς Παραδείσου ἐκπορευόμενοι, ποταμοὶ ὥσπερ δύο ἄπαν ἀρδεύετε, πρόσωπον τῆς γῆς, ιαμάτων τοὶς νάμασι, καὶ τῶν νοσημάτων, ξηραίνετε τους ὅμβρους.

Μακαρίων ἔλπιδων ἐπιλαβόμενοι, ὑπὸ πάντων ἀξίως νὺν μακαρίζεσθε, ὡς ἐκπληρωταί, μακαρίου Θεοῦ ἡμῶν, θείων θελημάτων, Ἀνάργυροι δειχθέντες.

Ιατροὶ ἀνιάτων παθῶν Ἀναργυροί, τὰ ἀνίατα πάθη ἡμῶν ἰάσασθε, καὶ τῶν πειρασμῶν, τὸν χειμῶνα πραύνατε, καὶ τῆς ἀθυμίας, σκεδάσατε τὰ νέφη.

Τριαδικὸν

Σὺν ἀγίοις Ἀγγέλοις ὑμνολογήσωμεν, τὸν Πατέρα καὶ Λόγον καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, μίαν ἐν τρισὶ, χαρακτήρι θεότητα, μίαν βασιλείαν, καὶ μίαν ἔξουσίαν.

Ωδὴ θ'

Θεὸν ἀνθρώποις

Ἴδού ὁ οἶκος ὑμῶν τοὶς θαύμασι, πανευπρεπῶς, ὡς ἀστροῖς φωταυγέσι λαμπρύνεται, καὶ συμφώνως ὑμᾶς ἀγαλλόμενος, πάντοτε μακαρίζει, καὶ τὴν σεπτὴν ὑμῶν, μνήμην ἑορτάζει εὐσεβῶς, σεπτοὶ Ἀνάργυροι.

Ως φῶς ὡς δύο μεγάλοι ἥλιοι, τὸ νοητὸν στερέωμα κοσμεῖτε Ἀνάργυροι, καὶ σημείων ἀκτίσι λαμπρύνετε πάντων πιστῶν καρδίας, ὅθεν κραυγάζομεν, Λύσατε τὸ σκότος, τῶν παθῶν ἡμῶν δεόμεθα.

Σκηνὰς τὰς ἄνω οἰκοῦντες Ἅγιοι, μέσον ἡμῶν γενέσθαι ἀοράτως σπλαγχνίσθητε, τῶν ἐν μέσῳ τῆς θείας σκηνῆς ὑμῶν, ὕμνους ἀναπεμπόντων, τῷ παντοκράτορι, καὶ μακαριζόντων, ἐκτενῶς ὑμᾶς πανευφῆμοι.

Ἡ γῆ τοὶς ἄνω συνεπαγάλλεται, ἐν τῇ φαιδρᾷ καὶ θείᾳ ἑορτὴ ὑμῶν Ἅγιοι, ἦν τελοῦντας ἡμᾶς ἐκλυτρώσατε, σκότος ἀρρωστημάτων, πάσης στενάσεως, καὶ τῆς ἐν τῷ Ἄδῃ, χαλεπῆς σοφοὶ κολάσεως.

Θεοτοκίον

Φρικτὴν λοχείαν ἔχουσα Πάναγνε, ἐν τῇ φρικτῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐτάσεως δέομαι, τῆς φρικτῆς ἀποφάσεως ῥύσαί με, καὶ τῆς τῶν σωζομένων στάσεως μέτοχον, ποίησον ὕμνοῦντα, σὲ πιστῶς θεοχαρίτωτε.

Ἐξαποστειλάριον Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ

Τὴν χάριν τῶν ἱάσεων, ἐκ Θεοῦ εἰληφότες, Ἀνάργυροι μακάριοι, ίατρεύετε νόσους, καὶ θεραπεύετε πάντας, τοὺς πιστῶς προστρέχοντας, τῷ θείῳ ὑμῶν τεμένει διὰ τοῦτο συμφώνως, μακαριζόμεν ἀξίως, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην.

Θεοτοκίον

Ἐκύησας Πανάχραντε, τὸν Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τῷ κόσμῳ τὴν σωτήριον, ἐκτελοῦντα πανσόφως, οἰκονομίαν ἀρίστην, διὰ τούτο σε πάντες, ὕμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύουσαν τούτω, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, καὶ παντοίων κινδύνων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ιστῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τὰ ἔξῆς γ' δευτεροῦντες τὸ ἄ'.

Ἡχος δ' Ἐδωκας σημείωσιν

Νάμασι τοῦ Πνεύματος, ὡς ποταμοὶ προσκλυζόμενοι, καὶ σαφῶς πελαγίζοντες, τὴν κτίσιν ἀρδεύετε, ταὶς θεοσημείαις, καὶ ταὶς παραδόξοις, τῶν ιαμάτων παροχαίς, καὶ ψυχοφθόρα πάθη ξηραίνετε, καὶ νόσους θεραπεύετε, καὶ φυγαδεύετε πνεύματα, θεοφόροι Ἀνάργυροι, πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πάθη ἀλογώτατα, καθυποτάξαντες Ἅγιοι, ψυχικαὶς ταὶς δυνάμεσιν, ἀνθρώποις καὶ κτήνεσι, τὰς εὐεργεσίας, ἐπιχορηγεῖτε, παρὰ Χριστοῦ τὴν δωρεαν, τῶν ιαμάτων καταπλουτήσαντες, διὸ τὴν Ἱερὰν ὑμῶν, καὶ φωτοφόρον πανήγυριν, ἐκτελοῦντες αἰτούμεθα, φωτισμὸν ταὶς ψυχαὶς ἡμῶν.

Ο θεῖος ναὸς ὑμῶν, ὡς οὐρανὸς ἀναδέδεικται, φωταυγὴς καὶ οὐράνιος, ὡς ἄστρα τὰ θαύματα, τὰ σωτηριώδη, νὺν προσκεκτημένος, καὶ ὕσπερ ἥλιον φαιδρόν, τῶν ἰαμάτων θείαν ἐνέργειαν, Κοσμᾶ μακαριώτατε, Δαμιανὲ παναοίδιμε, τοῦ Κυρίου θεράποντες, πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Ἡχος δ'

Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες, Ἄγιοι Ἀνάργυροι, τὰς ἱάσεις παρέχετε πᾶσι τοὶς δεομένοις, ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιωθέντες, παρὰ τῆς ἀενάου πηγῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, Φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀποστόλων, Ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἔξουσίαν, κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε αὐτὰ ἐκβάλλειν, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν, Διὸ τοὶς προστάγμασιν αὐτοῦ καλῶς πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ιατρεύοντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σὲ δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Απόλυτις

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τὰ τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Ἅγιων ἡ γ' καὶ στ' Ωδή.

Κοινωνικὸν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται Δίκαιος. Ἀλληλούϊα.